

Nuo aukso skyrė sekundės

Pasaulio imtynių čempionate Baku mūsų šalies komanda pakilo į neregėtas aukštumas. Graikų-romėnų rinktinė tarp septyniasdešimties valstybių užėmė dešimtą vietą! Dar smagiau – iškovoti du medaliai ir du kelialapiai į Pekino olimpinės žaidynes.

Lyderis buvo Mindaugas

Mūsų imtynininkai aplenkė senas šios sporto šakos tradicijas puoselėjančius armėnus, uzbekus, suomių, baltarusius. Planetos čempionate tik po vieną Ukrainos, Vokietijos bei Turkijos sportininką sugebėjo įsisprausiti tarp aštuonių geriausių. Visišką fiasko patyrė artimi ir tolimesni kaimynai lenkai, suomiai, švedai, estai bei „braliukai“ latviai. Favoritais laikytų varžybų šeimininkų pasirodymą vaizdžiai apibūdina žurnalistų vairuotojo Mamedo gomurinis šūksnis „Vach!“ – pietiečių taupyklėje tik vienintelis iškovotas kelialapis į Pekiną.

Azerbaidžane pirmuoju smuiku grojo nacionalinės ekipos senbuvis Mindaugas Ežerskis ir 24-erių metų atletas Valdemaras Venckaitis. Prieš vienuolika metų Mindaugas kovotojo kelią pradėjo mažai įsimintinu startu Europos čempionate Budapešte. Tąsyk po debiutinio pasirodymo tarp suaugusiųjų amžiaus grupės dalyvių jis liko septynioliktas. Žurnalistai įsidėmėjo Mindaugo pavardę, specialistai gyrė jo talentą, o rezultatai ilgainiui švytuoklės principu blaškėsi ties dešimtos vietos riba. O toliau – pasažų lavina. Po puikaus pasirodymo olimpičiame Sidnėjuje (aštunta vieta) išgyventa katastrofa Atėnuose. Masoudas Hashemzadehas iš

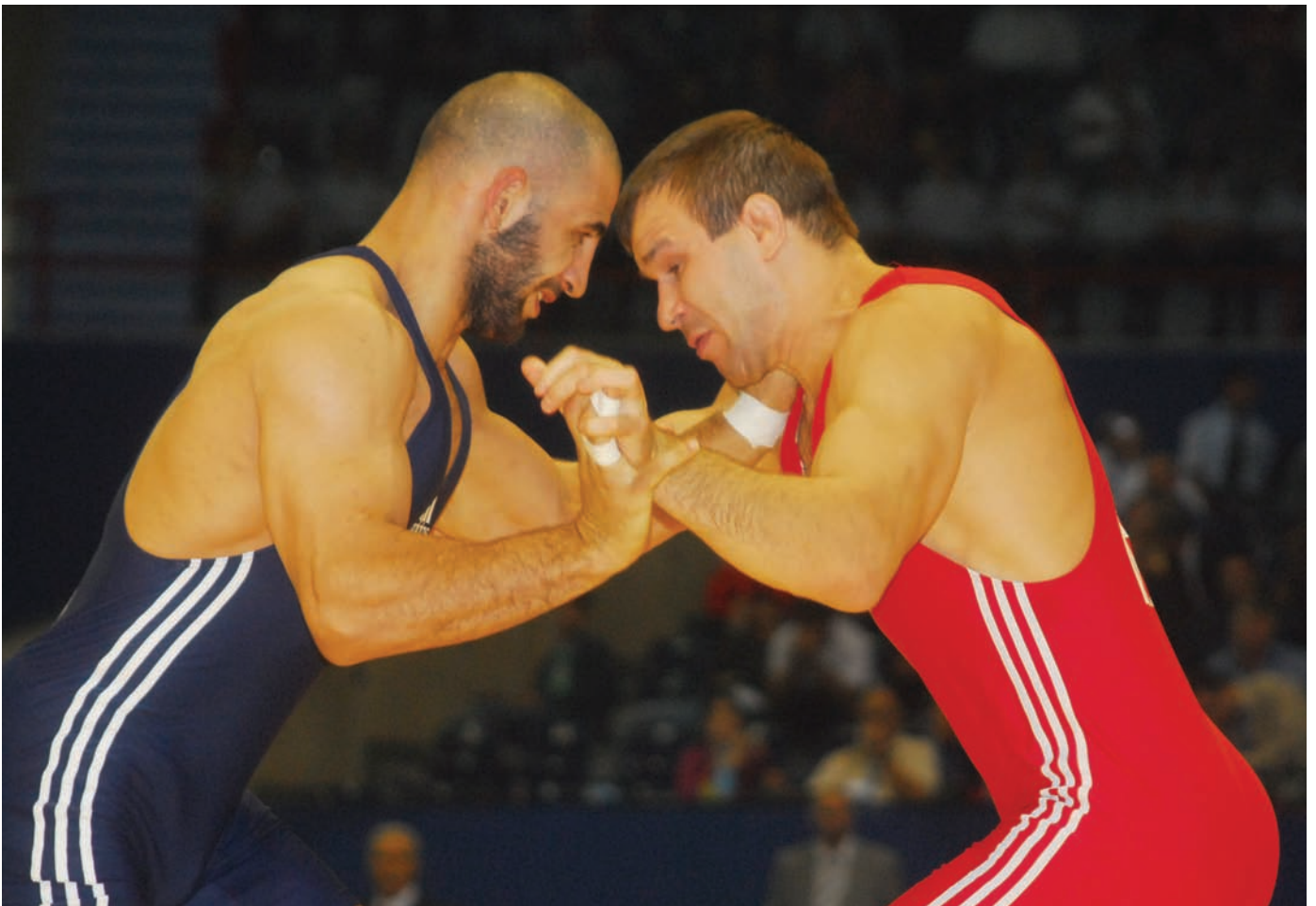
nevilties ėjo va bank ir desperatišku metimu sustabdė mūsų viltį... Atsikvošėti, mintims sustyguoti, viskam apmąstyti reikėjo laiko. Neabejoju, kad po Atėnų atletui buvo sunkiausias laikotarpis jo sportiniame gyvenime. Jau po metų Varsoje vykusiame Europos čempionate Mindaugas pralaužė ledus. Nugalėjęs čeką Mareką Švecą ir iškovojęs bronzos medalį M.Ežerskis ilgai vaikščiojo po kilimą susiėmęs už galvos. Štai jis – pirmas oficialių imtynių varžybų medalis nepriklausomoje Lietuvoje.

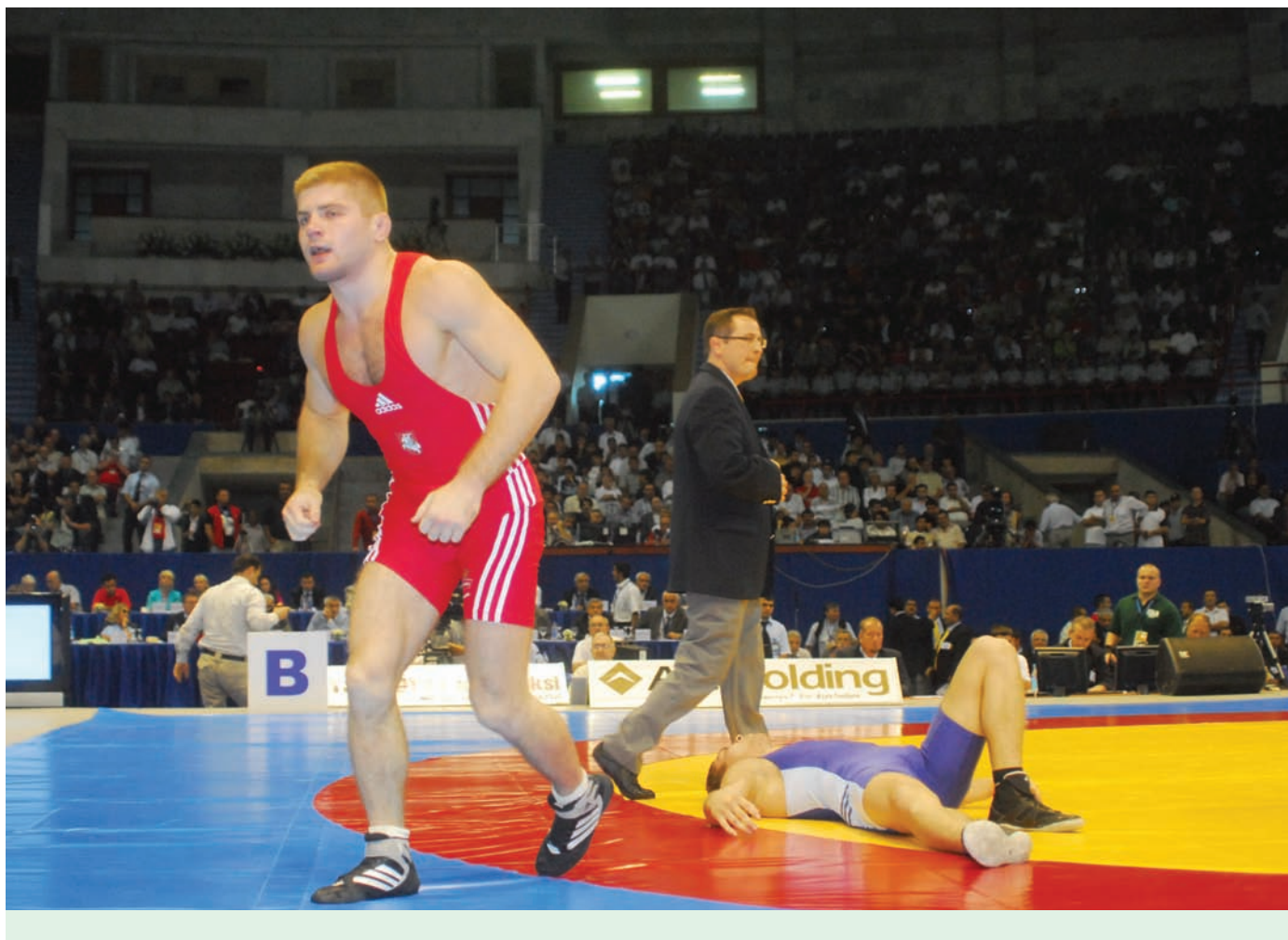
Bet pamenat, kalbėjom apie pasažus? Kryžminio kojos raiščio traumą keičia įtrūkusio rankos raumens, o paskutinė vieta pasaulio čempionate Kinijoje varo į neviltį. Grįžusio iš Guangdžou pasiteiravau apie savijautą. „Mane nurašyti dar anksti“, – atkirto Mindaugas. Tą jis įrodė Baku.

Nelemta akimirka

Ant kilimo matėme subrendusį ir tvirtą atletą. Varžovai – toli gražu ne šokių dešimtuko dalyviai. Kirgizas nugalėtas žaismingai, be intrigos. Žiūrovai buvo pamaloninti firminiais metimais per save, liaudyje vadinamais „lemputėmis“.

Kietasprandis suomis Rami Hietaniemi palūžo tik trečio

kėlinuko pabaigoje. Iranietis Ghasemas Rezaei neatlaikė spaudimo ir kapituliavo po dviejų kėlinukų. Japonas Kato kvapnia Kenzo pavarde patampė nervus iki paskutiniųjų. Girdėjau trenerio Grigorijaus Kozovskio riksmą nelipti japonui ant galvos ir atlikti ridenimą. Lemiamai atakai Mindaugas turėjo 30 sekundžių. Japonas traškėjo per siūles, bet gynėsi. Likus kelioms akimirkoms iki sirenos K.Kenzo išleido tylią aimaną ir, atplėštas nuo kilimo, žnektelėjo ant pilvo.

Finale lietuvį pasitiko į King Kongą panašus gruzinas. Tūkstančiai žiūrovų dar nežinojo, kad pamatys gražiausią turnyro dvikovą. Jaunas, bet jau tituluotas olimpinis žaidynių vicečempionas Ramazas Nozadzė susidūrė su didžiule problema. Gruzinas niekaip negalėjo perprasti lietuvių atakų. Jo galva vis patekdavo į geležinius Mindaugo spąstus, o po akimirkos pajusdavo metodiškai „išjungiamą“ ranką ir įjungiamą M.Ežerskio „lemputę“ – metimas per save prigriebiant galvą ir ranką. Tokia taktika suveikė dviejose atakose iš trijų ir leido susikrauti minimalų pranašumą. Koją Mindaugui pakišo akimirkos atsipalaidavimas. Likus keturioms sekundėms iki sirenos gruzinas kilstelėjo lietuvį ir atliko ridenimą. „Buvau įsitikinęs, kad kova sustabdyta“, – jau pasipuošęs pasaulio čempionato sidabro medaliu sakė M.Ežerskis.

Į elitą įsiveržusi nauja pavardė

Lietuvos sporto mėgėjai, rinkdami geriausią rugsėjo mėnesio sportininką, tarp pretendentų nerado Valdemaro Venckaičio pavardės. Taip, daugelis dar buvo apakinti bronzinio krepšininukų triumfo, bet nepastebėti pasaulio čempionato prizininuko, sakyčiau, tiesiog nepadoru. Juolab kad atletas visą sezoną demonstravo gerą sportinę formą. Balandžio mėnesį Valdemaras

Europos čempionate iškovojo trečią vietą. Žengdamas pjedestalo link buvęs tauragiškis nugalėjo olimpinis žaidynių sidabro medalio laimėtoją ir pasaulio čempioną suomį Marko Yli-Hannukselą, pasaulio taurės laimėtoją Dmitrijų Pyškovą ir kylančią Armėnijos žvaigždę Arseną Džulfalakianą. Maža to, V.Venckaičio imtys patrauklios akiai – jis atlieka daug metimų. Vien stovėsenoje Europos ir pasaulio čempionatuose Valdemaras atliko ne vieną įspūdingą imtynių veiksmą. Azerbaidžane, kovodamas dėl patekimo į pusfinalį, ir patyrusį kubietį Odelį Herrero sugebėjo nuraminti. Su psichologiškai tvirtu, technišku, darbščiu atletu šalies rinktinės treneriai sieja daug vilčių.

Ar bus daugiau kelialapių į Pekiną?

– *Du olimpinis kelialapius kišenėje jau turime. Kas dar iš Lietuvos delegacijos gali kovoti dėl vietos?* – paklausia graikų-romėnų imtynių šalies rinktinės vyriausiojo trenerio Grigorijaus Kozovskio.

– Prieš metus viešai sakiau, kad šiuolaikinės imtynės yra sunkiai prognozuojamos. Todėl patekti į olimpines žaidynes ar likti už borto – šansai vienodi. Yra daug veiksmų, kurie turi įtakos galimybėms. Pirmiausia labai svarbu iki galo įvykdyti pasirengimo planą. Nebūsiu originalus sakydamas, kad tam reikia ne tik noro, bet ir litų, eurų bei dolerių. Tuomet rasis ir gerų treniruočių stovyklų, ir didelio meistriškumo treniruočių partnerių iš užsienio. Lietuvos imtynių rinktinė yra nuolatinė oficialių varžybų dalyvė ir toli gražu ne statistė. Kasmet iškovojami medaliai liudija, kad imtynių hierarchijoje, kur daugybę metų karaliavo senas šios sporto šakos tradicijas turinčios šalys, esame užėmę pagarbias pozicijas. Todėl, mano galva, sportininkai privalo turėti nuolatinį masažuotoją ir gydytoją.

Į pastarąjį pasaulio čempionatą su komanda vyko gydytojas Vladas Sklizmantas. Iškovoti medaliai – tai ir gydytojo bei masažuotojo Aleksandro Trofimovo nuopelnas. Bet noriu, kad tai būtų ne atskiri epizodai prieš ir per svarbias varžybas, o kasdienis bendradarbiavimas su medikais.

Galimybių kovoti ant Pekino olimpinio kilimo turi dar keli mūsų atletai. Net paskutinę akimirką į rinktinę įtrauktas Visagino imtynių mokyklos auklėtinis Olegas Lavruvjanecas (55 kg). Nors vaikinai daug dėmesio skiria studijoms, kasdien ateina į treniruočių salę. Tiesa, šiek tiek neįprastu laiku – septintą ryto ir aštuntą vakaro.

Į kovą veržiasi Aleksandras Kazakevičius (66 kg). Kartais jį net tenka pristabdyti. Vilnietis dėl olimpinio kelialapio kovos Europos čempionate. Laimingą bilietą gaus tik žemyno pirmenybių nugalėtojas. Aš linkęs pasinaudoti atrankos turnyrais. Pirmasis vyks Romos priemiestyje Ostijoje, o antrasis – Serbijoje, Suboticoje. Italijoje kelialapius gaus keturi vienos svorio kategorijos atletai, o Serbijoje vartai į Kiniją atsivers tik trims stipriausiems kiekvienos svorio kategorijos kovotojams.

Didžiausia laimė ir kartu didžiausias galvos skausmas – turėti du lygiaverčius vienos (iki 60 kg) svorio kategorijos atletus. Olimpiinių žaidynių parako ragavusiam Svajūnui Adomaičiui į atlapus kibo Edgaras Venckaitis. Kad šio ambicijos itin rimtos, byloja pergale Senojo žemyno čempionate – čia nugalėtas pasaulio ir Europos čempionatų prizininkas Sergejus Kovalenka iš Rusijos. Malonu, kad sveika konkurencija ugdo meistriškumą. Bet nenumaldomai artėja diena, kai vienas iš atletų išgirs neigiamą trenerių verdiktą. Deja... Tiesa, lieka „smulkmena“ – iškovoti tą kelialapį...

Talentingasis Laimutis Adomaitis (84 kg) po laimėtos 2005 metų Europos čempionato bronzos įkrito į duobę, iš kurios

ropščiasi ligi šiol. Nors daug kas tiki jo galimybėmis, aš jau nesu toks optimistas. Pykstu ant jo ne todėl, kad jis pralaimi, o todėl, jog prarado kovotojo savybes. Vienintelė jam keliami sąlyga – dėmesys treniruotėms ir numatyto plano vykdymas.

Panašioje situacijoje atsidūrė ir sunkiasvoris Mindaugas Mizgaitis (120 kg). Šiandien neįsivaizduoju, kuo M. Mizgaitis galėtų nustebinti varžovus. Palankiai susiklosčius burtams, atrankos turnyre Mindaugas gali užimti aukštą vietą. Bet tokią sėkmę aš vadinu kazino, o ne imtynėmis. Jei sportininkas supras, kad lengviausias kelias šiuo metu yra klaidingas, trenerių kolektyvas visapusiškai jam padės kovoti dėl olimpinio bilieto...

Valdas MALINAUSKAS